

Nad řekou v údolí tmavým jako hlína, pod stěnou skály tam u tří
pramenů,
když v noci srubem houká meluzína,
já do plecháče s kafem se dívám a taky do vahnoucích plamenů.

To místo stalo se mým trosečnickým vorem, záchranou plavbou co
končí nedělí,
po který ráno se v městě za vobzorem,
sirény ozvou protivným tónem a dál to nebejvá moc veselý.

R: Najdi svůj vor, buď svým kapitánem,
vítr je klidnej a mraky nejdou níž,
volnost je tvým pátým oceánem,
kterým se dnem i nocí poplavíš.

Do kruhu z kamenů, do vyhaslejch polen poslal mi podzim svůj psa
ní barevný,
z javorů listy se válejí všude kolem,
na každém píše, já mám ten dojem, že mě zve k další plavbě obje
vný.

R: Najdi svůj vor, buď svým kapitánem,
vítr je klidnej a mraky nejdou blíž,
volnost je tvým pátým kapitánem,
kterým se dnem i nocí poplavíš.